

Jaargang 12 nr. 1091
3 februari 2018

Goe bezig...

MDMA (XTC) als geneesmiddel.

Zaterdag 03 februari 2018 | Het laatste nieuws het eerst op NU.nl

- Voorpagina
- Net binnen
- Algemeen
- Achtergronden
- Economie
- Sport
- Tech
- Entertainment
- Lifestyle
- Gezondheid
- Eten & Drinken
- Reizen
- Overig
- Video's
- Regionaal

[NU.nl](#) > [Lifestyle](#) > [Gezondheid](#)

Foto: ANP

Veteranen gaan mdma gebruiken tegen stressstoornis

Gepubliceerd: 03 februari 2018 07:52

Laatste update: 03 februari 2018 10:17

Nederlandse veteranen gaan meedoen aan een groot experiment dat onderzoekt of mdma, het belangrijkste bestanddeel van de partydrug xtc, helpt bij het genezen van ernstige trauma's.

Het vermoeden bestaat op basis van eerdere studies dat het gebruik van mdma in combinatie met psychotherapie ernstige trauma's kan helpen verwerken. Een woordvoerder van het project heeft een bericht hierover in *de Volkskrant* bevestigd.

Maar logisch is het wel.

Als methamfetamine (Pervitin) zelfs aan kinderen (Desoxy bij ADHD) in hoge doseringen mag toegediend worden en ook andere cocaïnes en amfetamines als antidepressiva bij volwassenen, dan wordt hier wel een consequente lijn op een logische manier doorgetrokken.

Het bewijst alleen dat er eindelijk een klare kijk tot stand blijkt te komen over het commercieel inzicht op de geestelijke gezondheid en de publieke gezondheid in het algemeen.

Alleen maar toe te juichen.

Geneeskunde overstijgt de sprookjes over serotonine en andere afgoden.

Het huichelen stopt eindelijk.

Graag reik ik hierbij toch even een helpende hand.

Over de therapeutisch helende werking van psychotica en MDMA in het bijzonder.

Even het stof eraf blazen en toch aandachtig te lezen.

<https://www.ntvg.nl/artikelen/klinische-en-toxicologische-aspecten-van-ecstasygebruik/volledig>

Capita selecta

Klinische en toxicologische aspecten van ecstasygebruik

e.j.m.pennings, k.z.konijn en f.a.de wolff

Methyleendioxyamfetamine (MDMA, de werkzame component van ecstasy(XTC)-tabletten) is een psychoactieve stof met een structuur verwant aan amfetamine. Na inname van MDMA ervaart de gebruiker gevoelens van verbondenheid en stelt hij zich open voor de eigen emoties en die van anderen. In de meeste gevallen gaat matig gebruik gepaard met een stemmingsverbetering. Daarnaast heeft MDMA ook een stimulerend effect en neemt het gevoelens van vermoeidheid weg. Als symptomen van acute toxiciteit worden beschreven: hypertensie, tachycardie, hyperthermie, verhoogde spierspanning, hyperreflexie, trismus, bruxisme, hoofdpijn, wijde, lichtstijve pupillen, slapeloosheid en anorexie.

Incidenteel leidt XTC-gebruik tot ernstige somatische complicaties, die levensbedreigend kunnen zijn.¹ Ook in dit tijdschrift is hieraan aandacht besteed.²⁻⁵ De belangrijkste complicaties zijn hyperthermie, leverbeschadiging en hyponatriëmie. Cerebrovasculaire accidenten zijn beschreven, maar de rol van MDMA in dezen staat niet vast. Ook komen psychische complicaties voor, zoals depressie, angst en paniek, en psychose. Het herstel van psychische complicaties is soms traag of onvolledig. In enkele gevallen is impulsief en agressief gedrag gemeld onder invloed van XTC. Een ontregeling van het impulsieve gedrag past bij de effecten van MDMA op het serotonerge systeem in de hersenen. Een langdurige ontregeling van serotonerge hersenfuncties ten gevolge van XTC-gebruik zou kunnen leiden tot psychische afwijkingen bij de gebruiker. Aanwijzingen hiervoor zijn onlangs gepubliceerd.⁷⁻⁸ Men vermoedt dat personen met een, al dan niet bekende, somatische of psychische aandoening verhoogd gevoelig zijn voor het krijgen van

samenvatting

– Methyleendioxyamfetamine (MDMA, de actieve component van ecstasy(XTC)-tabletten) is een psychoactieve stof met een structuur verwant aan amfetamine. Het heeft een stimulerend effect en vergroot gevoelens van openheid en verbondenheid.

– MDMA is neurotoxisch bij dieren. Het veroorzaakt bij hen een tekort aan serotonine in neuronale opslagplaatsen, remt tryptofaanhydroxylase en daarmee de serotoninesynthese en remt de heropname van serotonine in de neuronen. Het gevolg is een beschadiging van serotonerge axonuiteinden in het brein. Selectieve serotonineheropnameremmers beschermen tegen de neurotoxische effecten van MDMA.

– In de hersenen van XTC-gebruikers wordt een verminderd aantal bindingsplaatsen gevonden voor (+)[¹¹C]McN-5652, een selectief neuroligand voor het serotoninetransporteiwit. XTC beschadigt dus ook bij mensen de serotonerge axonuiteinden in de hersenen. Omdat de klinische effecten op de lange termijn nog niet bekend zijn, ontraden wij het gebruik van XTC met kracht.

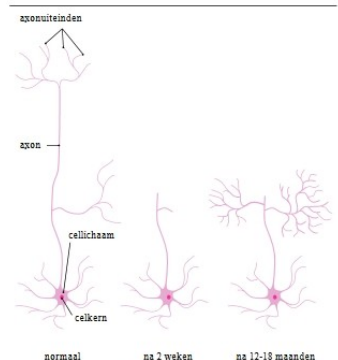
– Bij mensen zijn lichamelijke, levensbedreigende complicaties na XTC-gebruik: hyperthermie, hyponatriëmie en leverfalen. Psychiatrische complicaties zijn psychose, depressie, panische stoornissen en impulsief gedrag. De chronische psychose reageert slecht op behandeling.

troffen met amfetamine, metamfetamine, dimethoxybroomfenylethylamine, methyleendioxyethylamfetamine, efedrine, coffeïne of – in oktober 1997 – het parasymphaticolyticum atropine (bron: Drugs Informatie en Monitoring Systeem van het Trimbos Instituut te Utrecht). Het percentage tabletten met MDMA als enige psychoactieve stof daalde in 1997 van ruim 60 tot cir-

gewicht.⁹⁻¹¹ Blijkbaar zijn primaten gevoeliger voor de serotonerge neurotoxische effecten van MDMA dan knaagdieren. Bij muizen betreft de werking van MDMA overwegend het dopaminerge systeem in het corpus striatum.¹² Dit blijkt onder andere uit de astrogliose en de depletie van dopamine in dit gebied.¹³ Bij ratten en apen is tot op heden geen proliferatie van gliaweefsel aangetoond na toediening van MDMA. De dosis MDMA die bij de mens stimulerend en euforiserend werkt, is circa 1 mg/kg lichaamsgewicht. Jongeren nemen vaak meer dan één XTC-tablet in. Inname van 8 of meer tabletten op een avond of in een weekend komt voor. Dit komt overeen met een dosis van circa 6 mg/kg lichaamsgewicht wanneer het gehalte aan MDMA circa 50 mg per tablet is. Het valt te verwachten dat bij de mens herhaald gebruik van één XTC-tablet leidt tot blijvende veranderingen van het cerebrale serotonerge systeem.

Neuro-endocriene effecten. Serotonine is betrokken bij de werking van het hypothalamo-hypofysaire systeem en bij de afgifte van neuro-endocriene hormonen in de bloedbaan. MDMA blijkt de afgifte van een aantal neuro-endocriene hormonen te verstoren. Bij ratten verhoogt MDMA de concentraties van corticosteron en prolactine in het bloed.¹⁴⁻¹⁷ Na herhaalde toediening van MDMA blijven functionele veranderingen van het neuro-endocriene systeem tenminste 12 maanden bestaan.¹⁸ Bij de mens verhoogt MDMA in ieder geval de concentraties van adrenocorticotroop hormoon, prolactine en antidiuretisch hormoon (ADH) in het bloed.¹⁹ Methyleendioxyethylamfetamine verhoogt de concentraties van prolactine en cortisol, en veroorzaakt een niet statistisch significante verlagings van de concentratie van groeihormoon in het bloed.²⁰ Verschillende amfetamineachtige stoffen hebben blijkbaar verschillende effecten op het neuro-endocriene systeem. Overigens verloopt de afgifte van neuro-endocriene hormonen niet uitsluitend via serotonerge mechanismen.²¹

seld tegen serotonine en in het neuron geconcentreerd.²²⁻²⁹ Toediening van een selectieve serotonineheropnameremmer, zoals fluoxetine of citalopram, blijkt bescherming te bieden tegen de neurotoxische effecten

Schematische voorstelling van de beschadiging van serotonerge axonen door ecstasy (XTC; methyleendioxyamfetamine).²⁴ Bij ratten en apen is 2 weken na toediening de dichtheid van serotonerge axonen sterk verlaagd in cerebrale cortex, corpus striatum en hippocampus. Bij enkele ratten en de meeste apen blijven distale gebieden (neocortex, corpus striatum, hippocampus) gederiveerd gedurende tenminste 12 maanden. Proximaal (corpus amygdaloideum) treedt bovenmatige regeneratie van axonen op.²⁴

Er staat zelfs een tekeningetje bij:

Apotheker Fernand Haesbrouck, 3 februari 2018.